

27 maart 2022, vierde zondag veertigdagentijd het jaar C

Eerste lezing: Jozua 5,9a.10-12

Evangelielezing: Lucas 15,1-3.11-32

Homilie

Vandaag besteden we de omhaling aan de projecten van Broederlijk Delen. Als we vandaag denken aan delen met onze medemens, dichtbij of veraf, denken we misschien op de eerste plaats aan de vluchtelingen uit Oekraïne; en heel terecht natuurlijk. Die mensen hebben onze hulp nodig. Maar dat sluit levensnoodzakelijke hulp op andere plaatsen niet uit.

Met Broederlijk Delen kunnen wij in Gaza een positief project voor jongeren ondersteunen. De jongeren vinden toegang tot een theatergroep, waar ze hun verhaal kunnen doen en aan anderen tonen wat het met hen doet. Het gaat echter niet enkel om het toneel spelen. Door samen te komen worden kinderen mondige, zelfzekere jongeren; zij komen een beetje los van hun erg bezorgde familie. We horen in de campagne hoe een jongeman, Yassen in het theater vrienden maakt en de moeder vindt om zijn studies aan de universiteit verder te zetten. Stilaan wordt hij anders, moediger; hij staat positiever in het leven. We horen ook van Retaj, een jong meisje, dat het aandurft om deel te nemen aan activiteiten, die haar familie niet gewoon is. Via het toneel geraken ook haar zussen en ouders betrokken bij de nieuwe levensstijl. Ze heeft nochtans een zwaar jaar doorstaan. Vader kreeg kanker en ging met haar moeder naar het hospitaal in Jeruzalem, maar door de oorlog in mei 2021 hadden ze amper contact met elkaar. Het is bewonderingswaardig hoe deze jongeren er zich doorheen slaan. Het toneelproject brengt heel wat mogelijkheden voor hen mee.

Als we dan het evangelieverhaal van vandaag beluisteren, komen we ook terecht in een familiegebeuren waar afstand en nabijheid aanwezig zijn.

De jongste zoon heeft het gewaagd er op uit te trekken; hij eiste zijn erfdeel op en ging de wijde wereld in. Uiteindelijk moet hij terugkeren maar hij weet niet of hij nog welkom is bij zijn vader. Die vliegt hem echter om de hals en richt een feest aan om de zoon, die veilig terug is, te vieren. Een ongelofelijke reactie, waarmee Jezus de grote barmhartigheid van God illustreert. De andere zoon, de oudste die thuis gebleven is, de geboden heeft onderhouden – zou je kunnen zeggen – wordt getekend als iemand, die niet van binnen uit de familie is toegewijd. Hij voelt zich tekort gedaan, verlangde stiekem naar een pleziertje dat hem niet gegund werd en is kwaad omdat zijn broer feestelijk wordt verwelkomd. Hij wil niet aan de feesttafel aanschuiven. Maar de vader laat het daar niet bij. Hij gaat naar buiten en zoekt de oudste zoon op. Er kan maar feest zijn als iedereen erbij is. Want ja, zo wil God de wereld: dat we als broers en zussen aanschuiven aan dezelfde tafel. Ook in het land Israël moet men de Palestijnen een volwaardige plaats geven. Anders is het hele bijbelse bevrijdingsverhaal waar Joden zich op beroepen, niets waard. En de jongeren in de Gazastreek kunnen de onrechtvaardige situatie beter het hoofd bieden via positieve ontmoetingen, waar heel hun familie mee van geniet. We gaan op naar Pasen, een feest van bevrijding dat diep wortelt in de Joods-christelijke traditie. In de eerste lezing vandaag zien we hoe het volk Israël het beloofde land mag intrekken, hoe het de woestijn met al zijn ontberingen achter mag laten en voor het eerst kan eten van de vruchten van het land. Dat beloofde land is een land waar je genoeg eten en een eigen plek mag vinden, maar vooral ook een land waar gerechtigheid en vrede heersen. En dat is nog steeds een verre droom voor ons allen. Zeker voor het Palestijnse volk maar ook voor de Israëli's én nog op andere plaatsen, blijft vrede veraf. Maar we geloven dat hier en daar al een eerste realisatie te vinden is: daar waar mensen elkaar erkennen als broers en zussen, waar men God ervaren mag als de goede Vader die allen in zijn armen sluit. In Israël en Palestina steunt Broederlijk Delen ook organisaties die beide volkeren samen brengt als de broers en zussen die ze zijn.

Onze viering hier in de kerk roept dit telkens weer op: het verhaal van Jezus die met zijn levensengagement tot het uiterste gaat. Wij zullen hem op zijn weg volgen de komende weken en tegelijk ook onze weg naar Pasen beleven als een avontuur dat gedragen is door de Ene, die we als een barmhartige Vader mogen zien. Amen.

Bron: Broederlijk Delen. Achtergrond teksten bij de liturgie, door Jan De Roeck